

Δύο θαύματα του Οσίου Παΐσιου Αγιορείτου

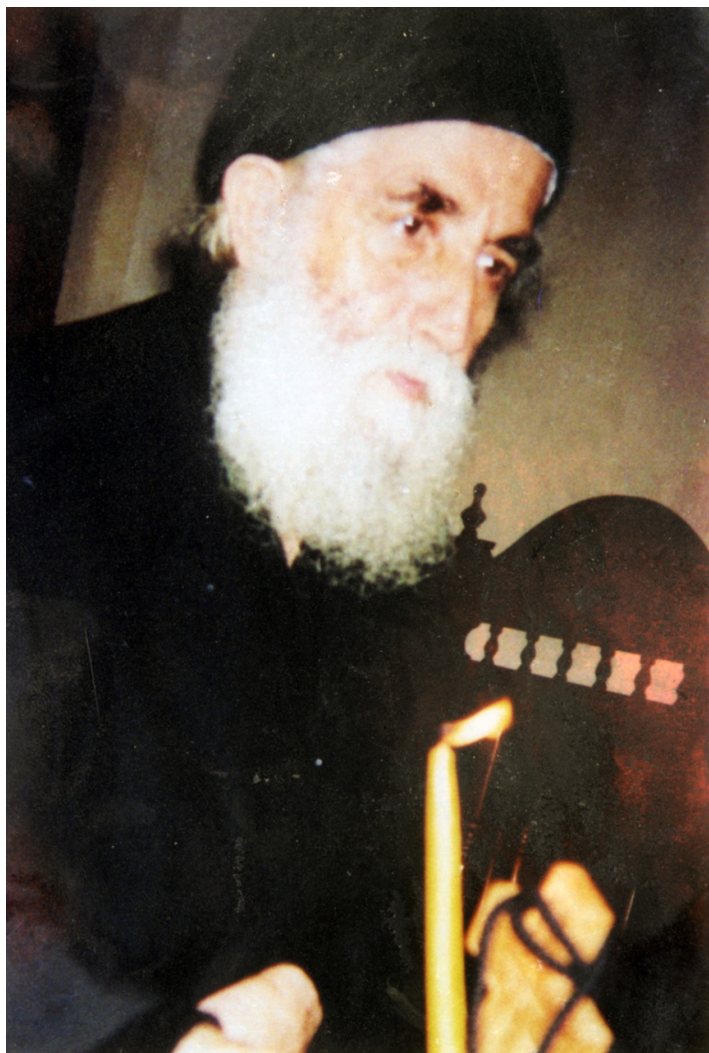
/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

*Γέροντος Εφραίμ Βατοπαιδινού: Ομιλία στον Ιερό Ναό Δώδεκα Αποστόλων
Λονδίνου στις 4 Ιουνίου 2006*

«Θέλω να πω ότι αυτοί οι άγιοι που αγίασαν σήμερα έχουν μεγάλη δόξα, μεγάλη παρρησία στο Θεό και μας βοηθούν πάρα πολύ. Πριν από τρεις μήνες συνέβη το εξής. Ένας οδηγός πήγαινε από τη περιοχή της Θέρμης στη Θεσσαλονίκη. Τον σταματά ένας καλόγερος και του λέει: «Παλικάρι, με παίρνεις μέχρι τη Θεσσαλονίκη;». «Βεβαίως, ελάτε». Ήταν μόνος ο οδηγός. Κάθησε δίπλα του και του λέει: « Κώστα, -χωρίς να τον ξέρει- έχεις αρχόμενο καρκίνο στους πνεύμονες. Να πας στο νοσοκομείο και θα τον προλάβεις». Και αμέσως εξαφανίσθηκε. Αυτός έπαθε σοκ. Παίρνει μερικά τηλέφωνα και λέει τι του συνέβη. Του φέρνουν μερικές φωτογραφίες. Τον ρωτούν αν αναγνωρίζει ποιός είναι ο καλόγερος; Αυτός αναγνώρισε τον π. Παΐσιο. Πήγε πράγματι στο νοσοκομείο. Τον εξέτασαν οι γιατροί και βρήκαν αρχόμενο καρκίνο στους πνεύμονες, ενώ ο ίδιος δεν αισθανόταν πόνους. Βλέπετε αυτοί οι άνθρωποι, οι οποίοι ευαρέστησαν τον Θεό εμφανίζονται μετά το θάνατο τους και πιστοποιούν την αλήθεια του ευαγγελίου.

Μία άλλη κυρία από την Κύπρο πήγε να προσκυνήσει στο τάφο του π. Παϊσίου. Γονατίζοντας για να προσκυνήσει γλίστρησε. Ακούμπησε το χέρι της κάτω για να στηριχθεί. Όταν πήγε στο ξενοδοχείο είδε ότι στον αγκώνα της υπήρχε χώμα. Αυτή χάρηκε γιατί το θεώρησε ως ευλογία από τον τάφο του π. Παϊσίου. Το μάζεψε και το έβαλε σε μια θήκη που είχε μαζί της. Μετά κοιμήθηκε. Το πρωί ξύπνησε και είδε ότι είχε βλαστήσει ένας κρίνος πάνω στο χώμα. Ποιός το φύτεψε, ποιός το πότισε;

ΟΣΙΟ
Σ

ΠΑΪΣΙ
Ω

ΟΓ

Ο
ΑΓΟ
ΡΕΙ
ΤΗΣ

ΓΡΕΠΕΙ ΠΑ
ΔΙΣΤΩΜΕ
ΦΛΙΟΤΙΜΟ
ΣΩΘΟΥΜΕ
ΓΙΑ ΠΑΡΗ
ΛΥΤΗΣΩΜΕ
ΤΩ ΧΡΙΣΤΟ

Αυτά μας τα δίνει ο Θεός, σ' αυτόν τον καιρό της αμφιβολίας και της απιστίας, για να μπορέσουμε να βρούμε τη χάρη του. Γι' αυτό, σας παρακαλώ, πάρτε στα σοβαρά το θέμα της σωτηρίας της ψυχής. Η ζωή μας φεύγει, είναι ένα όνειρο. Φεύγουμε. Εδώ είμαστε φιλοξενούμενοι. Όπως όταν πάμε σε μια κατασκήνωση. Θα μείνουμε εκεί δεκαπέντε μέρες και θα φύγουμε. Έτσι είναι και η ζωή αυτή. Ο άνθρωπος θα φύγει από τον κόσμο αυτό. Μακάριος και τρισμακάριος και τρισευτυχισμένος ο άνθρωπος εκείνος, ο οποίος σκέφτεται τα μη βλεπόμενα, σκέφτεται και ποθεί τα μη ορώμενα με τη σωστή ζωή του.»